

Sygn. akt IV CSK 414/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa H. S.  
przeciwko T. I. i U. I.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 25 stycznia 2018 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej U. I.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 kwietnia 2017 r. (nazwanej kasacją), opartej na drugiej podstawie przewidzianej w art. 398<sup>3</sup> § 1 pkt 2 k.p.c., pozwana U. I., uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała że za przyjęciem „przemawia niejednolitość poglądów doktryny po zmianach wprowadzających kontrydiktoryjność postępowania co do obowiązku Sądu orzekającego w realizacji naczelnej zasady dotychczasowego postępowania cywilnego, tj. zasady prawdy materialnej”.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania wówczas, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Z tych względów uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - dla swej skuteczności - powinno nawiązywać do co najmniej jednej z przyczyn wymienionych w tym przepisie, nie zaś do dowolnych okoliczności (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135 i z dnia 20 grudnia 2013 r., V CSK 169/13, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku nie może ograniczać się do samego wskazania jakiejkolwiek podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania bądź przytoczenia dowolnych argumentów. Strona powinna w formie wyodrębnionego wywodu prawnego przedstawić szczegółową argumentację prawną, w celu przekonania Sądu Najwyższego, że - na gruncie danej sprawy - powołana przez nią przyczyna

rzeczywiście zachodzi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r., I CSK 499/07, nie publ.).

Skarżąca nie powołała ani jednej z przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Uwaga pozwanej o „niejednolitości poglądów doktryny” we wskazanej przez nią ogólnie kwestii nie odpowiada żadnej z tych przyczyn, a „uzasadnienie” wniosku nie zawiera argumentów prawnych, które można by kwalifikować jako zgodne z wymaganiami uzasadnienia którejkolwiek z nich.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. O kosztach postępowania wywołanych wniesieniem skargi nie orzeczono wobec tego, że wniosek o ich przyznanie został w odpowiedzi na skargę połączony jedynie z wnioskiem o oddalenie skargi.

aw

jw